

Retfærdighedens Bud sker Fyldest. Thi de ere ikke mere end Mennesker, og man vil nødig springe i Luften, man vil nødig have Grundlaget, hvorpaa man staar, skudt til Side.

Der vil altsaa rejse sig — det kan enhver forstaa — overmaade store Vanskeligheder, naar vi i Fremtiden ved ny Valgkredsdelinger ikke blot skulle oprette ny Valgkredse, men samtidig skulle afskaffe lige saa mange gamle. Det vil være en ganske anderledes Omkalfatring af alle Forhold, end den Omlægning, som er en Følge af den nuværende Grundlovs Bud, og som efterhaanden kunde have været gennemført, hvis der havde været den tilstrækkelige Respekt for Grundloven i Rigsdagen og hos Regeringen. Det vil være en ganske anderledes Omkalfatring, en langt mindre Hensyntagen til de historisk udviklede Forhold, langt mere pietetsløs end den nuværende Ordning. Der vil ikke nær saa nemt som nu — mange Gange slet ikke — kunne tages Hensyn til visse Valgkredsers historisk-politiske Karakter, det, man fra mange Sider her i Salen tidligere har holdt saa stærkt paa. Man har berømte Valgkredse, Tschernings Kreds, Bergs gamle Kreds, man har baade berømte og berygtede Valgkredse, Hørups Kreds, Albertis nuværende Kreds. Man har saadanne Valgkredse, som have faaet et Præg, en Karakter, som man let vil udsætte sig for, forsvinder. Man vil ikke paa den Maade, som efter det gældende Princip, kunne tage Hensyn til de historisk udviklede Forhold.

Jeg maatte da i hvert Fald have ventet, at Regeringen, naar man nu alligevel vilde blive staaende paa dette i Januar mere løselig fremsatte Standpunkt, havde lagt Mærke til Vanskelighederne og søgt i det Forslag, som skulde fremlægges, paa Forhaand at raade Bod paa Vanskelighederne og anvise en virkelig Løsning. Men her er ingen virkelig Løsning, det er blankt og bart for enhver Løsning. Hverken i Lovforslaget eller i Anmærkningerne findes der Antydning deraf. Jeg maatte dog i alt Fald have ventet, at man havde i den ny Ordlyd, som Grundloven skal have, fastslaaet grundlovmæssig et Paabud om en periodisk Omlægning af Kredsene efter visse nærmere bestemte Regler. Thi netop, naar Vanskelighederne bleve større, end de ere efter den gældende Grundlov, var det saa meget mere nødvendigt at faa fastslaaet i selve Grundloven, at der skal foregaa en efter visse grundlovmæssige Regler periodisk foretagen Valgkredsdeling.

Dette forekommer mig indlysende, men noget saadant mangler ganske. Ja, man gaar endnu videre. I Stedet for en saadan Tilføjelse sker der dette, som har fyldt mig og vistnok mange med Forbavelse, at man tager selve Lighedsbudet ud af Grundloven. Man ikke blot ikke foreslaar Bestemmelser, som kunne lette Overvindelsen af de store Vanskeligheder, som ville optaarne sig i Fremtiden, men man tager den Bestemmelse ud af Grundloven, som netop fastsætter Ligheden, saa at der ikke blot i Fremtiden vil være større Vanskeligheder, men at der ikke nær vil være det bydende Krav fra selve Grundlovens Side til at overvinde Vanskelighederne, som der nu er, da vi dog have mindre Vanskeligheder. Naar man ved, hvor haardt det har holdt at faa Grundlovens Bud respekteret, naar man ved, hvordan man i 1894—95 satte Grundlovens Bud til Side, og hvordan der nu er gaaet 10 Aar, uden at den Lov, som selv kaldte sig midlertidig, er bleven forandret — ja, naar man ved alt dette, maa man jo blive i høj Grad betænkelig ved endogsaa at tage den Spore ud af Grundloven, som der nu er til stadig at bestræbe sig for en retfærdig og ligelig Valgkredsfordeling.

Den nuværende Grundlovs § 32 siger i sit første Punktum — det Punktum, der forandres ved Regeringens Forslag — to Ting, nemlig, at der skal være en Folketingsmand for hver 16,000 Indvaanere, fastslaar altsaa Folketingsmedlemmernes Antal som voksende efter Befolkningens Vækst, og siger dernæst, at hver Valgkredsdes Befolkning skal være omtrent lige stor, Valgretten skal med andre Ord være lige. I Stedet for dette Punktum, der fastslaar to Ting, og deraf den sidste ikke den mindst vigtige: Ligheden — foreslaas disse Ord: Tallet af Folketingets Medlemmer er 132. Man opfordres fra den højtærede Konseilspræsidents Side her i dette Ting til at udstemme den gældende Grundlovs Lighedsbud, det er slet og ret, hvad der foreligger. Lige saa glade vi kunne være over — ja, over den Selvfølgelighed, at Regeringen for saa vidt har gjort Alvor af sit Løfte, som der nu ligger et Grundlovsforslag paa vort Bord, lige saa kede maa vi være af den Maade, hvorpaa Regeringen holder sit Løfte, og vi maa selvfølgelig forbeholde os at stille Ændringsforslag, ganske nødvendige og uundgaaelige Ændringsforslag til den foreliggende Affattelse. Jeg vilde for min Del mene — ja, De kende vel vor principale Stilling —, at Grundloven, som den er, paa